

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/392/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212539
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613212539.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom K., C. X proti odporcovi: B. C., nar. X. X. XXXX, bytom Z. XXX, o zaplatenie 611,62 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C/12/2014-77 zo dňa 21. 1. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti žalobu zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, **z r u š u j e** a vec v tejto časti **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo výroku, ktorým žalobe vyhovel, odvolaním nenapadnutom, **o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš čiastočne vyhovel návrhu a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 191,20 eur, úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 21. 9. 2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 52, § 54, § 100, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj § 497, § 503 Obchodného zákonníka, resp. ustanoveniami zákona č. 634/1992 Zb. a zákona č. 250/2007 Z.z., keď konštatoval, že nárok na zaplatenie žalovanej sumy odvodzoval navrhovateľ od zmluvy o úvere, uzatvorenej medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa (SLSP a.s.). Uvedenou zmluvou bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 20 000,- Sk, dohodnutá bola konečná splatnosť úveru 20. 9. 2011, ako aj mesačné splátky vo výške 576,- Sk, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 18,4 % ročne, RPMN predstavovala 26,95 %. Za správu úveru bol dohodnutý poplatok vo výške 60,- Sk mesačne. Pretože odporca svoj záväzok splatiť dlh v čase určenom v úverovej zmluve nespĺnil, navrhovateľ žiadal zaplatiť nesplatený zvyšok úveru vo výške 595,48 eur, zmluvný úrok vo výške 16,14 eur a úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 21. 9. 2011 do zaplatenia. Prvostupňový súd skonštatoval, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, pričom nebolo sporné, koľko splátok odporca uhradil a čo ostalo neuhradené. Tiež konštatoval, že nedošlo k tzv. predčasnému zosplateniu úveru. Konštatoval však, že vzhľadom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka každá splátka sa premičuje zvlášť, a preto aplikoval ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a konštatoval, že časť splátok pri počítaní premičacej doby u každej splátky zvlášť je premičaná. Termín konečnej splatnosti úveru nepovažoval za dátum splatnosti celého dlhu, ale za dátum splatnosti poslednej splátky. Požadované plnenie prvostupňový súd sám rozdelil na jednotlivé splátky splatné od februára 2009 do septembra 2011. Premičacia doba splátky splatnej dňa 20. 11. 2010 uplynula dňa 20. 11. 2013, potom konštatoval, že premičacia doba splátok splatných skôr uplynula ku skoršiemu dátumu. Žaloba bola podaná na súde dňa 27. 11. 2013, t.j. po uplynutí trojročnej premičacej doby ohľadom splátok splatných za obdobie od 20. 2. 2009 do 20. 11. 2010. Preto vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

O náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na pomer úspechu v konaní jednotlivých účastníkov.

Proti zamietavajúcej časti rozsudku podal prostredníctvom zástupcu, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie navrhovateľ. Žiadal napadnutý výrok zmeniť a priznať mu aj zvyšok žalovanej sumy vo výške 420,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 404,28 eur od 21. 9. 2011 do zaplatenia, ako aj priznať náhradu trov konania. Odvolanie zdôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., keď podľa jeho názoru prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil. Nesprávne bolo aplikované ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pretože úver poskytnutý odporcovi bol splatný dňom 20. 9. 2011 podľa čl. 1 bod 1 zmluvy. Tento deň bol dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluvná dohoda o uhradení úveru v splátkach nie je dohodou o plnení v splátkach podľa § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko si zmluvné strany dohodli konečnú splatnosť dlhu do 20. 9. 2011. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy nezaplateného úveru začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. od 21. 9. 2011 a pohľadávka tak bola uplatnená včas pred súdom. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 54/2007, ktorý v obdobnej veci konštatoval, že pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejedná sa o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach, a preto za lehotu splatnosti považoval lehotu na splatenie celého úveru. V tomto prípade potom premlčacia doba začala plynúť po lehote splatnosti celého úveru.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo výroku, ktorým rozsudok prvostupňového súdu odvolaním napadnutý nebol, ostal rozsudok nedotknutý.

Ako vyplynulo z obsahu spisu, vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom a preskúmaním napadnutého rozsudku, Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila dňa 22. 9. 2006 s odporcom zmluvu o úvere, v zmysle ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 20 000,- Sk s mesačnou výškou splátky 576,- Sk v počte 60, konečná splatnosť úveru bola stanovená na 20. 9. 2011. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporca si nespĺnil záväzok v čase určenom v úverovej zmluve, t.j. v lehote splatnosti do 20. 9. 2011, čím sa dostal do omeškania s vrátením nesplatených častí istiny poskytnutého úveru v sume 595,48 eur, nesplatených zmluvných úrokov vo výške 16,14 eur, čo si nárokoval v podanej žalobe. K istine žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 9,5 % od 21. 9. 2011 ročne. Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 10. 2. 2014 celú žalobu zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ neuniesol bremeno tvrdenia s tým, že neuviedol skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah uplatneného nároku. Navrhovateľ nešpecifikoval, za aké konkrétne obdobie vznikol odporcovi dlh. Odvolací súd uznesením zo dňa 30. 9. 2014 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V uznesení uviedol, že navrhovateľ označil dôvod, prečo požaduje od odporcu zaplatenie žalovanej sumy, čo dokladoval aj poukazom na doložené listinné dôkazy. Nedomáhal sa zaplatenia jednotlivých nezaplatených splátok, ale požadoval zaplatenie celého zvyšku nesplateného dlhu, ktorého splatnosť nastala dňa 20. 9. 2011 (pre neplnenie jednotlivých splátok nezosplatnil celý dlh). Odporca skutočnosti tvrdené navrhovateľom nijako nerozporoval. Prvostupňový súd následne opakovane vo veci rozhodol, avšak aplikoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka vzhľadom na doplnenú právnu úpravu zákona č. 250/2007 Z.z. (prihliadal na premlčanie z úradnej povinnosti). Je nesporné, že zmluvu o úvere vzniknutú medzi účastníkmi možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Tiež nie je sporné, že na základe tejto zmluvy bola poskytnutá odporcovi suma 20 000,- Sk, ktorú sa zaviazal splatiť v jednotlivých splátkach, pričom splatnosť celého dlhu mala nastať dňom 20. 9. 2011. Odporca prestal so splácaním jednotlivých splátok, navrhovateľ však nevyužil možnosť k tzv. predčasnému zosplatneniu úveru. Prvostupňový súd uviedol, že termín konečnej splatnosti úveru nemožno považovať za dátum splatnosti celého dlhu, ale považoval to za dátum splatnosti poslednej splátky. Neuviedol však, prečo a z akých dôvodov sa riadil takouto úvahou. Aplikoval ust. § 103 OZ, pričom premlčanie počítal od splatnosti jednotlivých splátok, nie od splatnosti konečnej celého dlhu. Je nesporné, že v prípade, ak splnenie dlhu bolo dojednané v splátkach, môže veriteľ od dlžníka požadovať vždy iba plnenie príslušnej splátky, len čo sa splátka stala zročnou. Pre každú splátku plynie samostatná trojročná premlčacia doba. Ak však bola dojednaná splatnosť celého dlhu určením dátumu konečnej splatnosti a pokiaľ nevyužil veriteľ svoje právo a nezosplatnil pri nezaplatení niektorej splátky celý dlh, konečnú splatnosť by tak mal súd počítvať od dohodnutej konečnej splatnosti celého dlhu. Tak to nakoniec konštatoval vo svojom rozhodnutí aj najvyšší súd, na čo poukázal v odvolaní aj navrhovateľ, že jednotlivé splátky v

zmluve neboli dojednané ako čiastkové plnenie, preto za lehotu splatnosti celého úveru je potrebné považovať dohodnutú lehotu konečnej splatnosti a pokiaľ nedošlo k zosplatneniu úveru k inému dátumu (pre neplnenie jednotlivých splátok), plynutie premlčacej doby začne až po uplynutí splatnosti celého úveru. V tomto prípade sa tak malo stať 20. 9. 2011, kedy mala nastať konečná splatnosť celého úveru, preto premlčanie začne plynúť nasledujúcim dňom, t.j. od 21. 9. 2011. Ak teda navrhovateľ podal žalobu o zaplatenie celého nesplateného zvyšku úveru dňa 27. 11. 2013, stalo sa tak pred uplynutím premlčacej doby. Potom ak z dôvodu premlčania bol zvyšok nároku zamietnutý, dospel prvostupňový súd k nesprávnemu právnemu záveru, keď bol nesprávne aplikovaný právny predpis, a preto odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil. Súčasne zrušil aj výrok o trovách prvostupňového konania (podľa záverov prvostupňového súdu by dohodnutá konečná splatnosť úveru nemala pre veriteľa žiadny význam, nútený by bol k tomu, aby každú nezaplatenú splátku pri nevyužití možnosti zosplatniť celý dlh, žaloval na súde osobitne).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zrušil a vrátil späť na prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.